

gaztetasun gordiña,
zuk ba-dozu maite-su.

Ezin zeinke ezelan
mendi-bururik jaso,
ezin zeinke zanik
indarrez ito-azo.

Baiña etzaitu zu
orrek arduraz jarten,
ameslari kiñuz
edozer dozu goi tzen.

Burrukan etzara
etsaien aurka saia,
argi-mesedea
ezta zure naia.

Ari mee dardaran
gizona da jausiko:
zuk, burua beean,
dana dozu mendeko.

ANDRAKILLAK

Bai andrakil sail!
Polit garbalak
ziurki zuok:
begiak laru,
lamiñ itxura
dozue danok.

Leiar artean
apatx zagoze,
liraiñik asko;

ta, aurrekaldean,
or zar ta gazte
zazpi begiko.

Ames-loratzan
ziriko jantziz
mingor ta txatxu,
nori sortu ez
mamin artean
goirako txutxu?

Zelako sailla
atze-errekan
goiz jolasteko!
Loriaturik
legokez oso
lore ta iratxo.

Adats gorrian,
sorgin pareko,
begizta bakana;
oin zurietan
auntz ugelezko
oskitxo bana.

Goizez, arratsez
mosu orreitan
argiak jolas:
kurloi kolokak
ur egaztean,
maitezko solas.

Pinpin maiteok:
atsegin zaree,
apatx jarririk.
Baiña... ai ene!,
ezta zuekan
giza-biotzik.

Bero-alerik
ez dot zuekan,
ez dot idoro,
ta esanari
naita samiñez
eutsirik nago.

NEURE BORDATIK

Neure bordatik ez urruti,
baratza dot neuria.
An, keriza ondo zurian
gora ta bera dabil,
egundo gelditu eziña,
elai-sail baltz zuria.
 Keriza ondoa zuri,
 elai baltzak egalari.

Begiratua, ustekabe,
gora jaso dot kaden,
eta zoramenak artua
ez yat itzik urteten:
Zelan, baiña, lurrean gaitza?
Ixil noa otoizten.
 Keriza ondoa zuri,
 elai baltzak egalari.

Eder da, Jauna, Zuk emona:
eder keriza, eder txoria!
Zergaitik biotzean gaitza?
Zergaitik gerrak,
odola,
eriotza?

Eztot gaur erantzunik izan.
Arrats-beeran, alan be,
neure bordara biurtzean,
arri egiñik dakust
ner'gelako orma zurbilduan
Gurutz trauskilla lorán:
keriza eder dirudie
Kristo'ren beso-oiñak,
ta arein inguru, antsi iziz,
parrastaka elaiak.

BERESI ONDOAN

Beresi ondoan daukak
ik gaiñ gorrizko etxea,
zugatz ondoz, txori kantaz
ta aur iskanbillez aseá.

Nik ez dot, ai!, ez etxerik
ez zaratatsu aurtxorik,
baiña, i zoriz ikusi arren,
ez yoat, ez, nik bekaitzik.

Danona baita izadia
gauzakiz eder yakuna;
niretzat bere txoriak
txintatzen dau ots biguna.

Eta txoririk ezpalitz
larrean gozo kantari,
zertxobait ba-dot barruan
leun emona soiñuari.

Ez dot kabirik, ez aurrik
izadiko ibar ezean,
baiña kezkgage naiz bizi
neure muin-izotz utsean.